

ด่วนที่สุด

ที่ กต 0802/ ๒๕๕

กระทรวงการต่างประเทศ

ถนนศรีอยุธยา กทม. 10400

36 มีนาคม 2550

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเล พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0503/3952

ลงวันที่ 16 มีนาคม 2550

ตามหนังสือที่อ้างถึงนำส่งร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. มาเพื่อการพิจารณาเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการต่างประเทศพิจารณาแล้ว ขอเรียนข้อสังเกตเบื้องต้น ดังนี้

1. ในคำชี้แจงในการตรากฎหมายที่ระบุว่า ปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการฟื้นฟู พัฒนา และการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างชัดเจน จึงมีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่จะต้องตรากฎหมายดังกล่าวขึ้นเพื่อลดวิกฤตทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งนั้น เห็นว่า ร่างกฎหมายดังกล่าวมีหลักการสอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 ในส่วนที่เกี่ยวกับการคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล จึงควรระบุไปด้วยว่าเป็นการตรากฎหมายเพื่อรองรับการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญา ฯ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

2. สำหรับขอบเขตของการใช้บังคับของกฎหมายดังกล่าวเห็นว่า ควรกำหนดให้ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำนิยามของ "เขตชายฝั่ง" "ชายฝั่ง" และ "ทะเล" ที่มีได้ระบุความกว้างของเขตดังกล่าวไว้ อีกทั้งยังมีการทับซ้อนกันด้วย และอันที่จริง หากร่างพระราชบัญญัติมีวัตถุประสงค์จะบริหารจัดการชายฝั่งหรือทรัพยากรชายฝั่งตามแนวคิดเกี่ยวกับ coastal zone management แล้ว ก็ควรกำหนดให้ชัดเจนโดยอาศัยถือแนวน้ำลดต่ำสุดซึ่งใช้เป็นเส้นวัดความกว้างของทะเลอาณาเขต ทั้งนี้ โดยจะนับเข้ามาในแผ่นดินเป็นระยะทางเท่าใด กับให้รวมถึงเขตทางทะเลที่ไทยใช้เขตอำนาจตามกฎหมายระหว่างประเทศอันได้แก่ ทะเลอาณาเขต เขตต่อเนื่อง เขตเศรษฐกิจจำเพาะ และเขตไหล่ทวีป กล่าวง่าย ๆ ก็คือ จนสุดขอบนอกของเขตเศรษฐกิจจำเพาะหรือเขตไหล่ทวีป มิฉะนั้นอาจจะทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ใช้กฎหมายสับสนในทางปฏิบัติว่าเขตใดเป็นเขตใด

อนึ่ง สำหรับแนวความคิดเรื่อง coastal zone management นั้น กระทรวงการต่างประเทศเข้าใจว่า คำว่า "coastal" มิได้หมายถึง ชายฝั่ง แต่หมายถึงเขตที่อยู่ติดกับฝั่งซึ่งรัฐชายฝั่งต้องการบริหารจัดการ ยิ่งไปกว่านั้น คำ ๆ นี้มีความหมายในเชิงบริหารจัดการมากกว่าในเชิง

กฎหมาย

3. คำว่า "ทะเล" อาจใช้ถ้อยคำเทียบเคียงกับคำว่า "น่านน้ำไทย" ตามกฎหมายว่าด้วยการประมงและการเดินเรือที่กำหนดหมายรวมถึง น่านน้ำไทย ทะเลอาณาเขต เขตต่อเนื่อง และเขตเศรษฐกิจจำเพาะตามกฎหมายระหว่างประเทศ

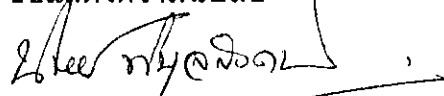
4. คำจำกัดความของคำว่า "เกาะ" ซึ่งระบุความหมายว่า "พื้นที่ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและมีน้ำล้อมรอบ โดยพื้นที่นั้นอยู่เหนือระดับน้ำ" ควรปรับแก้เป็น "บริเวณแผ่นดินที่ก่อตัวขึ้นตามธรรมชาติ โดยมีน้ำล้อมรอบ ซึ่งอยู่เหนือน้ำในขณะน้ำขึ้นสูงสุด" ทั้งนี้ เพื่อความชัดเจนแตกต่างจาก "พื้นที่เหนือน้ำขณะน้ำลด" และสอดคล้องกับนิยามสากลตามกฎหมายระหว่างประเทศ

5. ในหมวดที่ 1 มาตรา 16 ว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งแห่งชาติ มีการระบุไว้ค่อนข้างกว้างอันน่าจะรวมถึงการพิจารณาอนุญาตให้รัฐอื่นดำเนินการวิจัยวิทยาศาสตร์ทางทะเล รวมทั้งประเด็นทางกฎหมายทะเลด้วย จึงควรมีอธิบัตินกรมสนธิสัญญาฯ รวมอยู่ในคณะกรรมการอีกต่างหาก

6. ในหมวด 8 ความรับผิดชอบทางแพ่ง เห็นว่า เพื่อความชัดเจนควรกำหนดแยกประเภทของผู้ก่อมลพิษโดยกำหนดเป็นแหล่งที่มาจากบนบก รวมทั้งแม่น้ำ ปากแม่น้ำประเภทหนึ่ง แหล่งที่มาจากการทิ้งทะเลประเภทหนึ่ง และแหล่งที่มาจากเรืออีกประเภทหนึ่ง โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์และมาตรฐานระหว่างประเทศที่ใช้บังคับ ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายนิത്യ พิบูลสงคราม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย

กองกฎหมาย

โทร.02 643 5000 ต่อ 1084

โทรสาร 02 643 5032